

gaire fàcil que aquesta—o una altra—forma d'ennobrir el pas dels anys, sigui albirada ni menys enaltida per tothom. Només una minoria la sap valorar. La que sempre és a punt per si cal un cop de mà, un esforç més, per aconseguir que la vida i el món no s'assembli tant a una lletania d'absurds interminable. Mes l'obra, el fet concret, és ben albirador. L'altruisme hi és ben palès. I qui sap si aquesta particularitat—gairebé virtut—l'ofusca una mica, car, ja se sap, l'enaltiment necessita, sovint, ésser recolzat pel diner.

Aquest grup de quitxalla, com d'altres més o menys dispersos per la ciutat—no gaires—i que hem anomenat amb els qualificatius de "Mainada" i "Petits olotins", són l'exponent claríssim de com els "slogans" "pau", "món millor", etc., etc., poden ésser realitat mitjançant una tasca positiva i quotidiana. Tasca inicialment insignificant però que, en el decurs dels anys, pot esdevenir de transcendència insospitada. Analitzeu una mica les classificacions d'aquest any, les quals s'han aconseguit després d'uns, aproximadament, tres anys d'activitat. Afegiu-hi, encara, que a l'entorn d'aquesta dedicació ha nascut i acrescut com una mena d'emulació en altres pobles i viles i ciutats. Evidentment, els monitors sardanistes locals han aconseguit un fruit ben positiu i que la compenetració assolida pels nostres novells dansaires és ben digna d'aquestes quatre lletres i també del nostre aplaudiment.

L'avinentesa de què es celebri demà la cloenda de la temporada 1969, fa que ens plagui, també, de recordar els pioners d'aquestes colles sardanistes infantils, avui encerclats—diem-ho així—a les altres juvenívols.

Fet i fet, els uns i els altres es complementen, i gairebé constitueixen el germen en el qual s'albira la continuïtat de la sardana. Tot plegat força senzill, ben poca cosa. Simplement un granet positiu, com d'altres n'hi ha—no gaires—, que germina enmig d'aquest món semblantment atrafegat i una mica desgavellat en el qual ens ha tocat de viure.

Josep Gelis i Berga
(Agrupació Sardanista Olot)

Fotos: Girona, 1 de Novembre del 1969

La il·lusió d'un Primer Premi. Poble Espanyol (Barcelona) 1968.

Camprodon, 31 d'Agost 1969.

Cristaleria ROSAU

*fantástico surtido en cristalerías
nacionales y de Bohemia*

**Entrega inmediata - Reparto en la
Comarca**

Cristalería ROSAU

Vendo Moto perfecto estado

Marca LAMBRETA 150

N.º Matricula GE 78539

Razón: G. ESPUÑA, 3 Ctra. Morrot; c. Puigsacalm, 3
Todas las tardes de 7 a 10 Sábado toda la tarde